

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 19. decembra 2013*

„Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Článok 2 — Článok 5 bod 1 písm. a) a b) — Osobitná právomoc v zmluvných veciach — Pojmy ‚predaj tovaru‘ a ‚poskytovanie služieb‘ — Zmluva o výhradnom predaji tovaru“

Vo veci C-9/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal de commerce de Verviers (Belgicko) z 20. decembra 2011 a doručený Súdnemu dvoru 6. januára 2012, ktorý súvisí s konaním:

Corman-Collins SA

proti

La Maison du Whisky SA,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia A. Borg Barthet a M. Berger (spravodajkyňa),

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 31. januára 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Corman-Collins SA, v zastúpení: P. Henry a F. Frederick, avocats,

— La Maison du Whisky SA, v zastúpení: B. Noels a C. Héry, avocats,

— belgická vláda, v zastúpení: T. Materne, J-C. Halleux a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia,

— švajčiarska vláda, v zastúpení: O. Kjelsen, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: M. Wilderspin, splnomocnený zástupca,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. apríla 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 a článku 5 bodu 1 písm. a) a b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42, ďalej len „nariadenie“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Corman-Collins SA (ďalej len „Corman-Collins“) so sídlom v Belgicku a spoločnosťou La Maison du Whisky SA (ďalej len „La Maison du Whisky“) so sídlom vo Francúzsku, ktorý sa týka žaloby o náhradu škody pre ukončenie zmluvy o výhradnom predaji, ktorou boli tieto spoločnosti viazané.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 2 nariadenia, ktorý je súčasťou oddielu 1 kapitoly II uvedeného nariadenia týkajúcej sa noriem právomoci nazvaného „Všeobecné ustanovenia“, stanovuje vo svojom odseku 1 zásadu, že „ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom [osoby usadené – *neoficiálny preklad*] na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu“.
- 4 Článok 3 nariadenia, ktorý je tiež súčasťou oddielu 1 kapitoly II uvedeného nariadenia spresňuje:
 - „1. Osoby s bydliskom [Osoby usadené – *neoficiálny preklad*] na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.
 2. Neuplatnia sa proti nim najmä normy vnútroštátneho práva uvedené v prílohe I.“
- 5 Podľa článku 5 nariadenia, ktorý je súčasťou jeho oddielu 2 kapitoly II nazvaného „Osobitná právomoc“:

„Osobu s bydliskom [Osobu usadenú – *neoficiálny preklad*] na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte:

 1. a) v zmluvných veciach na súde podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby.
 - b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:
 - pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať
 - pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;
 - c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);

...“

Belgické právo

6 Zákonom z 27. júla 1961 o jednostrannom ukončení zmlúv o výhradnom predaji na dobu neurčitú (loi du 27 juillet 1961 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente exclusive à durée indéterminée) (*Moniteur belge* z 5. októbra 1961, s. 7518), zmenený a doplnený zákonom z 13. apríla 1971 o jednostrannom ukončení zmlúv o výhradnom predaji (loi du 13 avril 1971 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente) (*Moniteur belge* z 21. apríla 1971, s. 4996, ďalej len „belgický zákon z 27. júla 1961“) vo svojom článku 1 ods. 2 vymedzuje „výhradný predaj“ ako „každú zmluvu, na základe ktorej poskytovateľ oprávnenia na predaj vyhradí jednému alebo viacerým výhradným predajcom právo predávať vo svojom mene a na svoj účet výrobky, ktoré poskytovateľ oprávnenia na predaj vyrába alebo distribuuje“.

7 Článok 4 tohto zákona stanovuje:

„Poškodený výhradný predajca môže pri ukončení výhradného predaja spôsobujúceho účinky na celom území Belgicka alebo na jeho časti v každom prípade žalovať poskytovateľa oprávnenia na predaj v Belgicku, a to buď na súde v obvode svojho bydliska, alebo na súde, v obvode ktorého má bydlisko alebo sídlo poskytovateľ oprávnenia na predaj.

V prípade, ak sa spor predloží belgickému súdu, tento súd uplatní výlučne belgické právo.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 8 Corman-Collins a La Maison du Whisky udržiavali približne desať rokov obchodné vzťahy, v rámci ktorých prvá uvádzaná spoločnosť kupovala od druhej spoločnosti whisky rôznych značiek, ktoré odoberala v skladoch francúzskej spoločnosti, aby ich ďalej predávala na území Belgicka.
- 9 Počas celého tohto obdobia Corman-Collins používala označenie „Maison du Whisky Belgique“ a internetovú stránku s názvom „www.whisky.be“ bez toho, aby to vyvolalo reakciu zo strany spoločnosti La Maison du Whisky. Kontaktné údaje spoločnosti Corman-Collins boli navyše spomenuté v časopise *Whisky Magazine*, ktorého vydavateľom bola dcérska spoločnosť spoločnosti La Maison du Whisky.
- 10 V decembri 2010 La Maison du Whisky zakázala spoločnosti Corman-Collins používať označenie „Maison du Whisky Belgique“ a zrušila uvedenú stránku www.whisky.be. Vo februári 2011 La Maison du Whisky informovala Corman-Collins, že od 1. apríla a 1. septembra 2011 zverí výhradnú distribúciu dvoch značiek svojich výrobkov inej spoločnosti, prostredníctvom ktorej mala Corman-Collins v budúcnosti zadávať objednávky.
- 11 Corman-Collins podala proti spoločnosti La Maison du Whisky žalobu na Tribunal de commerce de Verviers, ktorou sa domáhala, aby súd uvedenej spoločnosti na základe belgického zákona z 27. júla 1961 uložil povinnosť zaplatiť odstupné a doplnkové odškodné.
- 12 La Maison du Whisky spochybnila miestnu príslušnosť konajúceho súdu z dôvodu, že na základe článku 2 nariadenia majú právomoc francúzske sudy. Corman-Collins reagovala na túto námietku tak, že poukázala na článok 4 uvedeného belgického zákona.
- 13 V tejto súvislosti medzi účastníkmi konania vo veci samej je sporné, ako treba kvalifikovať ich obchodné vzťahy. Corman-Collins tvrdí, že ide o zmluvu o výhradnom predaji, zatiaľ čo La Maison du Whisky tvrdí, že ide len o kúpne zmluvy uzatvárané na základe týždenných objednávok podľa želaní spoločnosti Corman-Collins.

- 14 Tribunal de commerce de Verviers v návrhu na začatie prejudiciálneho konania výslovne uvádza, že Corman-Collins a La Maison du Whisky „boli viazané ústnou zmluvou“ a že „podľa... belgického zákona z 27. júla 1961 možno právny vzťah medzi účastníkmi konania chápať ako zmluvu o výhradnom predaji, keďže žalobkyňa bola oprávnená ďalej predávať na území Belgicka výroby zakúpené od žalovanej“.
- 15 Naproti tomu tento súd vyjadruje pochybnosti o tom, či môže založiť svoju právomoc na norme stanovenej v článku 4 belgického zákona z 27. júla 1961. Poukazuje na to, že podľa článku 2 nariadenia, ktoré sa podľa neho uplatňuje na skutkový stav veci, by mali mať právomoc francúzske súdy, ale že tiež možno uplatniť článok 5 bod 1 toho istého nariadenia. V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora pýta, či zmluvu o výhradnom predaji treba považovať za zmluvu o predaji tovaru a/alebo zmluvu o poskytnutí služieb v zmysle článku 5 bodu 1 písm. b) nariadenia. Dodáva, že v prípade, ak by taký zmluvný typ nebolo možné označiť ani jedným z týchto pojmov, bolo by potrebné určiť, aké je zmluvné plnenie sporné vo veci samej, ktoré je základom žaloby podľa článku 5 bodu 1 písm. a) nariadenia.
- 16 Na základe týchto úvah Tribunal de commerce de Verviers rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 2 nariadenia..., prípadne v spojení s článkom 5 bodom 1 písm. a) alebo b), vykladať v tom zmysle, že bráni takej norme právomoci, aká je uvedená v článku 4 belgického zákona z 27. júla 1961, ktorá stanovuje právomoc belgických súdov, pokiaľ má výhradný predajca sídlo na území Belgicka a účinky zmluvy o výhradnom predaji nastávajú celkom alebo sčasti na tomto území, nezávisle od miesta sídla poskytovateľa oprávnenia na predaj, ak je poskytovateľ oprávnenia na predaj žalovaným?
 2. Má sa článok 5 bod 1 písm. a) nariadenia... vykladať v tom zmysle, že sa použije na zmluvu o výhradnom predaji tovaru, na základe ktorej jeden účastník nakupuje tovar od druhého účastníka, aby ho ďalej predával na území iného členského štátu?
 3. V prípade zápornej odpovede na túto otázku, má sa článok 5 bod 1 písm. b) nariadenia... vykladať v tom zmysle, že sa týka takej zmluvy o výhradnom predaji, akou je zmluva, o ktorú ide v spore medzi účastníkmi?
 4. V prípade zápornej odpovede na predchádzajúce dve otázky, je v prípade ukončenia zmluvy o výhradnom predaji sporným plnením plnenie predávajúceho – poskytovateľa oprávnenia na predaj –, alebo plnenie kupujúceho – výhradného predajcu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 17 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ustanovenia nariadenia bránia uplatneniu vnútroštátnej normy o právomoci, aká je uvedená v článku 4 belgického zákona z 27. júla 1961, ktorá stanovuje príslušnosť vnútroštátnych súdov pre rozhodovanie sporu týkajúceho sa ukončenia výhradného predaja, ak má výhradný predajca sídlo na štátnom území, za predpokladu, že poskytovateľ oprávnenia na predaj, ktorý je žalovaným, má svoje sídlo v inom členskom štáte, než je členský štát sídla súdu konajúceho vo veci.

- 18 Pokiaľ ide po prvé o pôsobnosť nariadenia, z jeho odôvodnenia 2 vyplýva, že má za cieľ harmonizovať normy konfliktu právomoci v občianskych a obchodných veciach, pričom sa spresňuje, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, uplatnenie týchto pravidiel si vyžaduje existenciu medzinárodného prvku v spore (pozri najmä rozsudok zo 17. novembra 2011, Hypoteční banka, C-327/10, Zb. s. I-11543, bod 29).
- 19 Podľa odôvodnenia 8 nariadenia ním stanovené spoločné normy sa majú v zásade uplatňovať, ak je žalovaný usadený na území jedného z členských štátov.
- 20 Pokiaľ ide po druhé o normy právomoci, ktoré uvádza nariadenie, norma právomoci stanovená jeho článkom 2 uvádza, že ak je žalovaný usadený na území členského štátu, príslušné sú sudy tohto štátu.
- 21 Článok 3 ods. 1 nariadenia spresňuje, že jedinými výnimkami z tohto pravidla, ktoré sú prípustné, sú výnimky uvedené v oddieloch 2 až 7 kapitoly I tohto nariadenia. Uvedený článok 3 ods. 1 tak implicitne, ale nevyhnutne vylučuje uplatnenie vnútroštátnych noriem právomoci. Toto vylúčenie potvrdzuje odsek 2 tohto článku 3, ktorý odkazuje na nie taxatívny zoznam vnútroštátnych noriem právomoci, ktoré nemožno uplatňovať.
- 22 Z toho vyplýva, že pokiaľ spor obsahujúci cudzí prvok patrí do vecnej pôsobnosti nariadenia, čo sa v prejednávanej veci nespochybňuje, a žalovaný je usadený na území členského štátu, čo je prípad konania vo veci samej, musia sa v zásade uprednostniť pred vnútroštátnymi normami právomoci a uplatniť normy právomoci uvedené nariadením.
- 23 V dôsledku toho treba na prvú otázku odpovedať, že článok 2 nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu takej vnútroštátnej normy právomoci, aká je uvedená v článku 4 belgického zákona z 27. júla 1961, ak je žalovaný usadený v inom členskom štáte, než je členský štát sídla súdu konajúceho vo veci.

O druhej a tretej otázke

- 24 Týmito otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 5 bod 1 písm. b) nariadenia, ktorý sa týka zmlúv o predaji tovaru a zmlúv o poskytnutí služieb, uplatňuje na zmluvu o výhradnom predaji, alebo či v prípade zmluvy tohto typu sa má súd príslušný pre prejednanie žaloby založenej na takejto zmluve určiť podľa článku 5 bodu 1 písm. a).
- 25 S cieľom odpovedať na položené otázky treba v prvom rade spresniť pojem zmluva o výhradnom predaji.
- 26 Ako to uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, pojem „zmluva o výhradnom predaji“, ktorý vnútroštátny súd používa vo svojich prejudiciálnych otázkach, nie je vymedzený v práve Únie a v práve členských štátov môže označovať rôzne situácie.
- 27 Napriek tomu akokoľvek rôznorodé by boli zmluvy o výhradnom predaji v obchodnej praxi, povinnosti, ktoré stanovujú, sa odvíjajú od účelu tohto typu zmlúv, ktorým je zabezpečiť distribúciu tovarov poskytovateľa oprávnenia na predaj. Na tento účel sa poskytovateľ oprávnenia na predaj zaväzuje predaj výhradnému predajcovi, ktorého si na tento účel vybral, tovary, na ktoré výhradný predajca podá objednávku, aby uspokojil dopyt zákazníkov, zatiaľ čo výhradný predajca sa zaväzuje kúpiť od poskytovateľa oprávnenia na predaj tovar, ktorý bude potrebovať.
- 28 Podľa analýzy, ktorá je všeobecne akceptovaná v práve členských štátov, zmluva o výhradnom predaji má podobu rámcovej zmluvy, ktorá stanovuje všeobecné podmienky uplatniteľné v budúcnosti na vzťahy medzi poskytovateľom oprávnenia na predaj a výhradným predajcom, pokiaľ ide o ich povinnosti dodávania a/alebo zásobovania a prípravu nadväzujúcich kúpnych zmlúv. Ako to

poznamenal generálny advokát v bode 41 svojich návrhov, je časté, že účastníci zmluvy dohodnú tiež osobitné zmluvné podmienky týkajúce sa distribúcie tovaru, ktorý predáva poskytovateľ oprávnenia na predaj, zo strany výhradného predajcu.

- 29 Práve s odkazom na typovú zmluvu obsahujúcu takéto záväzky treba odpovedať na druhú a tretiu otázku v rozsahu, v akom sa týkajú uplatnenia článku 5 bodu 1 nariadenia na zmluvu o výhradnom predaji, spresňujúc v tejto súvislosti, že v zmysle rozdelenia úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, na ktorom je založené konanie podľa článku 267 ZFEÚ, patrí posúdenie skutkového stavu do právomoci vnútroštátneho súdu (pozri najmä uznesenie zo 14. novembra 2013, Krejci Lager & Umschlagbetrieb, C-469/12, bod 29 a citovaná judikatúra).
- 30 Pokiaľ ide o druhé o určenie súdu príslušného pre rozhodnutie sporu založeného na zmluve o výhradnom predaji, v zmysle vyššie spresneného, treba na úvod pripomenúť, že pojmy použité v nariadení sa musia v zásade vykladať samostatne, keďže sa v zásade vzťahujú na systém a ciele uvedeného nariadenia, aby bolo zabezpečené jeho jednotné uplatňovanie vo všetkých členských štátoch (pozri najmä rozsudok zo 14. marca 2013, Česká spořitelna, C-419/11, bod 25).
- 31 Pokiaľ ide o pravidlo osobitnej právomoci v zmluvných veciach upravené v článku 5 bode 1 nariadenia, ktoré dopĺňa zásadné pravidlo právomoci súdu miesta bydliska žalovaného, Súdny dvor rozhodol, že zodpovedá cieľu blízkosti a je odôvodnené existenciou úzkej väzby medzi zmluvou a súdom príslušným na jej posúdenie (rozsudok z 11. marca 2010, Wood Floor Solutions Andreas Domberger, C-19/09, Zb. s. I-2121, bod 22 a citovaná judikatúra).
- 32 Súdny dvor takisto uviedol, pokiaľ ide o miesto plnenia povinností vyplývajúcich zo zmlúv o predaji tovaru, že nariadenie vo svojom článku 5 bode 1 písm. b) prvej zarážke definuje tento hraničný určovateľ nezávislým spôsobom s cieľom posilniť ciele harmonizácie pravidiel súdnej právomoci a ich predvídateľnosti (rozsudok Wood Floor Solutions Andreas Domberger, už citovaný, bod 23 a citovaná judikatúra). Tieto ciele sú rovnako cieľmi článku 5 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia, keďže pravidlá osobitnej právomoci stanovené nariadením vo veciach zmlúv o predaji tovarov a poskytnutí služieb majú totiž rovnakú genézu, sledujú rovnaký cieľ a v systéme stanovenom týmto nariadením zaujímajú rovnaké miesto (rozsudok Wood Floor Solutions Andreas Domberger, už citovaný, bod 26 a citovaná judikatúra).
- 33 Práve vzhľadom na tieto ciele treba skúmať, či zmluva o výhradnom predaji patrí do jednej z týchto dvoch kategórií zmlúv uvedených v článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia.
- 34 V tejto súvislosti Súdny dvor uviedol, že na účel kvalifikovania zmluvy vzhľadom na toto ustanovenie treba vychádzať zo záväzku charakteristického pre predmetnú zmluvu (rozsudok z 25. februára 2010, Car Trim, C-381/08, Zb. s. I-1255, body 31 a 32).
- 35 Súdny dvor tak konštatoval, že zmluva, ktorej charakteristickým záväzkom je dodávka tovaru, sa má kvalifikovať ako „predaj tovaru“ v zmysle článku 5 bodu 1 písm. b) prvej zarážky nariadenia (rozsudok Car Trim, už citovaný, bod 32).
- 36 Takáto kvalifikácia sa môže uplatniť na trvalý obchodný vzťah medzi dvoma hospodárskymi subjektmi, ak sa tento vzťah obmedzuje na navzájom zmluvy, z ktorých každá má za predmet dodávku a prevzatie tovaru. Naopak, takáto kvalifikácia nezodpovedá štruktúre typickej zmluvy o výhradnom predaji charakterizovanej rámcovou dohodou, ktorej predmetom je záväzok dodávania a zásobovania uzavretý do budúca dvoma hospodárskymi subjektmi, týkajúci sa osobitných zmluvných podmienok týkajúcich sa distribúcie tovaru, ktorý predáva poskytovateľ oprávnenia na predaj, zo strany výhradného predajcu.

- 37 Pokiaľ ide o otázku, či zmluvu o výhradnom predaji možno kvalifikovať ako zmluvu „o poskytnutí služieb“ v zmysle článku 5 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia, treba pripomenúť, že podľa definície uvedenej Súdnym dvorom, pojem „služby“ v zmysle tohto ustanovenia predpokladá prinajmenšom to, že strana, ktorá ich poskytuje, vykonáva určitú činnosť za odmenu (rozsudok z 23. apríla 2009, Falco Privatstiftung a Rabitsch, C-533/07, Zb. s. I-3327, bod 29).
- 38 Pokiaľ ide o prvé kritérium uvedené v tejto definícii, a to existenciu činnosti, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že toto kritérium si vyžaduje uskutočnenie pozitívnych úkonov, a nie iba zdržanie sa určitého konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Falco Privatstiftung a Rabitsch, už citovaný, body 29 až 31). Toto kritérium zodpovedá v prípade zmluvy o výhradnom predaji charakteristickému plneniu poskytovanému výhradným predajcom, ktorý sa zabezpečením distribúcie tovaru poskytovateľa oprávnenia na predaj, podieľa na rozvoji ich šírenia. Vďaka záruke zásobovania, ktorú má v zmysle zmluvy o výhradnom predaji, a prípadne pre jeho účasť na obchodnej stratégii poskytovateľa oprávnenia na predaj, najmä na reklamných akciách, čo je prvok, ktorého konštatovanie prislúcha vnútroštátnemu súdu, obchodný zástupca môže poskytnúť zákazníkovi služby a výhody, ktoré nemôže poskytnúť obyčajný predajca, a tým získať v prospech tovaru poskytovateľa oprávnenia na predaj väčšiu časť miestneho trhu.
- 39 Pokiaľ ide o druhé kritérium, a to odmenu poskytnutú za činnosť, treba zdôrazniť, že ju nemožno chápať v striktnom zmysle vyplatenia peňažnej sumy. Takéto obmedzenie totiž neprikazuje ani veľmi všeobecné znenie článku 5 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia, ani súlad s cieľmi blízkosti a jednotnosti pripomenutými v bodoch 30 až 32 tohto rozsudku, ktoré toto ustanovenie sleduje.
- 40 V tejto súvislosti treba zohľadniť skutočnosť, že zmluva o výhradnom predaji vychádza z výberu výhradného predajcu poskytovateľom oprávnenia na predaj. Tento výber, ktorý je prvkom charakteristickým pre tento typ zmluvy, udeľuje výhradnému predajcovi konkurenčnú výhodu tým, že iba výhradný predajca má právo predávať tovar poskytovateľa oprávnenia na predaj na určenom území alebo, prinajmenšom, toto právo má len obmedzený počet výhradných predajcov. Okrem toho zmluva o výhradnom predaji častokrát stanovuje pomoc výhradnému predajcovi v oblasti prístupu k reklamným nosičom, prevod know-how prostredníctvom školiacich akcií alebo uľahčenie platieb. Súhrn týchto výhod, existenciu ktorých prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, predstavuje pre výhradného predajcu ekonomickú hodnotu, ktorú možno považovať za hodnotu predstavujúcu odmenu.
- 41 Z toho vyplýva, že zmluvu o výhradnom predaji obsahujúcu typické povinnosti spresnené v bodoch 27 a 28 tohto rozsudku možno na účely uplatnenia normy právomoci uvedenej v článku 5 bodom 1 písm. b) druhej zarážke nariadenia kvalifikovať ako zmluvu o poskytnutí služieb.
- 42 Táto kvalifikácia vylučuje uplatnenie na zmluvu o výhradnom predaji normy právomoci uvedenej v písmene a) uvedeného článku 5 bodu 1. Vzhľadom na hierarchiu, ktorú medzi písmenom a) a b) stanovuje písmeno c) tohto ustanovenia, sa totiž norma právomoci uvedená v článku 5 bode 1 písm. a) nariadenia uplatní iba alternatívne a ak sa neuplatní norma právomoci uvedená v jeho článku 5 bode 1 písm. b).
- 43 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na druhú a tretiu otázku odpovedať, že článok 5 bod 1 písm. b) nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že norma právomoci uvedená v druhej zarážke tohto ustanovenia pre spory týkajúce sa zmlúv o poskytnutí služieb sa má uplatniť v prípade žaloby, ktorou žalobca usadený v jednom členskom štáte uplatňuje voči žalovanému usadenému v inom členskom štáte práva zo zmluvy o výhradnom predaji, čo si vyžaduje, aby zmluva zaväzujúca účastníkov obsahovala osobitné zmluvné podmienky týkajúce sa distribúcie tovaru, ktorý predáva poskytovateľ oprávnenia na predaj, zo strany výhradného predajcu. Bude úlohou vnútroštátneho súdu overiť, či v spore, ktorý prejednáva, ide o tento prípad.

O štvrtej otázke

- 44 Touto otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, akým je sporný záväzok, ktorý je základom žaloby v prípade sporu, ktorý vychádza z ukončenia zmluvy o výhradnom predaji.
- 45 Vzhľadom na odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa táto otázka týka výkladu článku 5 bodu 1 písm. a) nariadenia.
- 46 S prihliadnutím na odpoveď na druhú a tretiu otázku nie potrebné odpovedať na túto otázku.

O trovách

- 47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 2 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že bráni uplatneniu takej vnútroštátnej normy právomoci, aká je uvedená v článku 4 zákona z 27. júla 1961 o jednostrannom ukončení zmlúv o výhradnom predaji na dobu neurčitú, zmeneného a doplneného zákonom z 13. apríla 1971 o jednostrannom ukončení zmlúv o výhradnom predaji, ak je žalovaný usadený v inom členskom štáte, než je členský štát sídla súdu konajúceho vo veci.**
2. **Článok 5 bod 1 písm. b) nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že norma právomoci uvedená v druhej zarážke tohto ustanovenia pre spory týkajúce sa zmlúv o poskytnutí služieb sa má uplatniť v prípade žaloby, ktorou žalobca usadený v jednom členskom štáte uplatňuje voči žalovanému usadenému v inom členskom štáte práva zo zmluvy o výhradnom predaji, čo si vyžaduje, aby zmluva zaväzujúca účastníkov obsahovala osobitné zmluvné podmienky týkajúce sa distribúcie tovaru, ktorý predáva poskytovateľ oprávnenia na predaj, zo strany výhradného predajcu. Bude úlohou vnútroštátneho súdu overiť, či v spore, ktorý prejednáva, ide o tento prípad.**

Podpisy